

[Statsministeren.]

med Hensyn til Store Bededag. Ærede Medlemmer ved, at der før fra Erhvervenes Side har været fremført Beklagelser over denne Helligdag, der midt i Foraars travlhed, hvor Arbejdet i Forvejen er afbrudt af et Antal Helligdage uden for Søndagene, standser Arbejdet og tilmed, da den falder paa en Fredag, i mange Tilfælde gør Lørdagsarbejdet ret værdiløst. Det er nu Tanken at afskaffe denne Foraars-helligdag og at henlægge Store Bededag til en Søndag i sidste Halvdel af Kirkeåret. Dette kan ske ved kongelig Resolution, og Kirkeministeren, der har forhandlet med Biskopperne om Ordningen, er rede til at nedlægge Forestilling herom. Der er ved disse Forhandlinger fra Biskoppernes Side vist en Forstaaelse, som man maa anerkende og takke for. Men da Nyordningen for Store Bededag først kan gennemføres til næste Aar, er det altsaa Tanken at udskyde hele Nyordningen, saaledes at 5. Maj i Aar bliver fuld Arbejdsdag.

Det er klart, at Afskaffelsen af Store Bededag som særlig Helligdag i Ugens Løb betyder, at Indførelsen af 5. Maj som Fridag ikke vil paalægge Arbejdsgiverne nogen forøget Lønningsbyrde for de mere fast-lønnede. Det maa ogsaa anføres, at der ikke paaføres dem nogen Byrde de Aar, da Mindedagen falder paa en Søndag eller en anden Helligdag. Og endelig vil Ulempen ved, at Store Bededag altid faldt paa en Fredag og virkede forringende ind paa Lørdagsarbejdet, forsvinde. Men trods dette er jeg ganske klar over, at Loven vil lægge en ikke helt lille Byrde paa Arbejdsgiverne. Jeg synes imidlertid, det er uundgaaeligt. Vi har, som jeg nævnte det, haft en endda videregaaende Ordning for Fridage efter Befrielsen for Statens Vedkommende. At ophøre med den i og for sig velbegrundede Ordning vilde være et Tilbageskridt, som jeg ikke kan foreslaa; men en Ordning, hvorefter Staten betaler Løn paa Mindedagen, medens der ingen Regler er for Kommuner, concessionerede Selskaber og helt private Arbejdsgivere, vil skabe Forhold, der paa ingen Maade kan være tilfredsstillende. Jeg haaber derfor, at der baade her paa Rigsdagen og hos Arbejdsgiverne Landet over vil vise sig Forstaaelse af, at det Offer, der her ønskes bragt, bør bringes for virkelig for alle Befolkningsklasser at gøre 5. Maj til den nationale Mindedag, vi alle ønsker den skal blive.

Jeg skal endelig anføre, at den færøske Hjemmestyreordning har foranlediget Forslaget i § 5 om, at Loven ved kgl. Anord-

ning kan sættes i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som maatte følge af Øernes særlige Forhold.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Anden Næstformand (Victor Larsen):
Den højtærede Landbrugsminister har Ordet.

Landbrugsministeren (Bording): Her ved har jeg den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring af den gældende Husmandslov, Lov Nr. 150 af 29. Marts 1943 med Tillægslove.* Ændringen gaar ud paa at forlænge Lovens Gyldighed til ogsaa at omfatte 1949—50, for saa vidt angaar Bevillinger til Erhvervelser af Jord, og 1950—51, for saa vidt angaar Byggelaan m. v., og at forhøje Maksimum for Byggelaan til mindre Landbrug fra 26 000 Kr., 32 000 Kr. og 38 000 Kr. til henholdsvis almindelige Brug, større Brug og i ganske særlige Tilfælde Stamparcer til de Satser, der er ansat i det Forslag, der for Tiden behandles her i Rigsdagen, nemlig 29 000 Kr., 35 000 Kr. og 40 000 Kr. Grunden til, at Forslaget fremsættes, er den, at det maa anses for paa krævet af Hensyn til Gennemførelsen af Byggeriet i indeværende Byggesæson, at Maksimumsbeløb for Byggelaanet svarende til de i forannævnte Lovforslag foreslaaede sættes i Kraft snarest muligt.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings hurtige og velvil lige Behandling.

Anden Næstformand (Victor Larsen):
Den højtærede Undervisningsminister har Ordet.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch):
Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Statens Overtagelse af Det kongelige danske Musik-konservatorium.*

Denne Sag har en Forhistorie, som det høje Ting vil være bekendt med, idet der to Gange her i Tinget under Finanslovsforhandlingerne har været rejst Ønske om, at denne Overtagelse skulde ske. Første Gang var, da det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen belyste Musikkonservatoriets overordentlig vanskelige Stilling og fremsatte Ønske om, at Staten paa en ganske anden Maade skulde stille sig bagved den højere Musikkuddannelse her i Landet i Lighed med, hvad Staten gør for alle de andre dels videnskabelige og dels tekniske Færdigheder. Den næste Gang var under dette